

1. Considerații preliminare. Introducere în domeniu

Standardele de control intern/managerial reprezintă un ansamblu minimal de reguli de management care trebuie să fie aplicate în oricare entitate publică și sunt reglementate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 946/2005 pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial, cuprinzând standardele de control intern/managerial la entitățile publice și pentru dezvoltarea sistemelor de control intern/managerial, republicat. Prin acest act normativ s-a realizat alinierea culturii manageriale a entităților publice din România la bunele practici internaționale și la sistemul de valori europene în materie de control financiar public intern.

Se poate spune că standardele furnizează bunele practici pe care managerii trebuie să le pună în aplicare.

Fișa Standardului nr. 24 „Verificarea și evaluarea controlului” are ca scop prezentarea modului în care fiecare conducător al unei entități publice sau al unui compartiment își poate evalua eficacitatea sistemului propriu de control intern/managerial. Potrivit acestui standard, entitatea publică, trebuie să elaboreze un program/plan de evaluare și verificare a funcționării propriului sistem de control intern/managerial. Evaluarea eficacității și eficienței controlului intern se va referi fie la totalitatea obiectivelor entității publice, fie numai la unele dintre acestea. Fiecare conducător de compartiment trebuie să efectueze, cel puțin o dată pe an, o verificare și autoevaluare a subsistemului de control intern/managerial instituit la acest nivel.

Standardul de control intern/managerial 24 „Verificarea și evaluarea controlului” intră în inderdependență cu toate celelalte standarde.

2. Definiții și concepte

Autoevaluarea – se realizează atunci când managerii determină eficacitatea controalelor pentru activitățile aflate în responsabilitatea lor. Termenul este utilizat pentru a descrie evaluarea efectuată de personalul care operează controlul. Procedul autoevaluării constituie un important instrument pedagogic de dezvoltare a culturii controlului intern în cadrul entității publice, făcându-i pe cei care ocupă o funcție de conducere să fie conștienți de datoria lor de a deține un cât mai bun control asupra funcționării entității.

Autoevaluarea este considerată a fi unul dintre mijloacele cele mai importante de creștere a calității și durabilității controalelor interne.

În autoevaluare, persoanele responsabile își evaluează propriul subsistem de control intern, performanțele, rezultatele, interacțiunile și procesele la care iau parte. Ceea ce se chestionează este propriul domeniu de responsabilitate. În autoevaluare persoanele care sunt subiectul evaluării și cele care efectuează autoevaluarea sunt aceleași.

Autoevaluarea efectuată de către conducere, nu poate înlocui evaluarea realizată de structura de audit intern sau cea efectuată de către auditorii externi.

Cultura evaluării și spiritul autoevaluării – procesul autoevaluării poate fi prevăzut ori planificat la un moment specific, de exemplu o dată pe an sau la sfârșitul unei faze. Integrată în lucrul cotidian, ea contribuie la dezvoltarea unei culturi de evaluare și a unui spirit de evaluator. Aceasta înseamnă că managerii se concentrează pe propriul lor domeniu de responsabilitate și nu pe găsirea unui „țap ispășitor”. De asemenea,

autoevaluarea, efectuată de către diferite structuri ale organizației, devine un element de legătură între manageri și promovează parteneriatul între aceștia.

Operațiunea de evaluare constă în:

- analiza critică a instrumentelor specifice de control intern deja implementate, pentru a se putea constata în ce măsură acestea sunt eficace în stăpânirea riscurilor respective și a se efectua corecțiile care se impun;
- conceperea și definirea precisă a instrumentelor specifice de control intern necesar a fi implementate.

Evaluarea este funcția managerială care constă în compararea rezultatelor cu obiectivele, depistarea cauzală a principalelor abateri (pozitive și negative) și luarea unor măsuri cu caracter corectiv sau preventiv.

Fiecare entitate trebuie să implementeze o funcție de evaluare, prin care să poată evalua ex-ante și ex-post fiecare activitate. De asemenea, fiecare entitate trebuie să evalueze anual sistemul de control intern/managerial și să își întocmească un raport cu privire la acesta.

Autoevaluarea controlului intern poate fi definită ca un proces în care eficacitatea controlului intern este examinată și evaluată. Scopul este să se furnizeze o asigurare rezonabilă că toate obiectivele entității au fost realizate.

Deficiența se referă la o situație care afectează capacitatea instituției de a-și atinge obiectivele. O deficiență poate fi, deci, un defect perceput, potențial sau real sau o oportunitate de a consolida controlul intern pentru a spori probabilitatea că obiectivele generale ale instituției vor fi atinse.

2.1 Definirea componentelor standardului

Standardul 24 „Verificarea și evaluarea controlului” face parte din componenta de control intern (element-cheie) „auditarea și evaluarea” care privește dezvoltarea capacității de evaluare a controlului intern/managerial, în scopul asigurării continuității procesului de perfecționare a acestuia.

În cerințele generale ale standardului, reprezentând direcții determinante în care trebuie acționat în vederea implementării, se precizează că:

- Managerul trebuie să asigure verificarea și evaluarea în mod continuu a funcționării sistemului de control intern și a elementelor sale. Disfuncționalitățile sau alte probleme identificate trebuiesc rezolvate operativ, prin măsuri corective. În acest sens, se poate spune că **verificarea și evaluarea** continuă sunt încorporate în activitățile normale, determinate de funcționarea entității. Ele includ activități de conducere și supervizare regulate și alte măsuri luate de personal în procesul de îndeplinire a sarcinilor. Ele se realizează continuu și în timp real, se adaptează dinamic la condițiile de schimbare și sunt integrate în activitățile instituției. De asemenea, verificarea și evaluarea acoperă fiecare componentă a controlului intern și implică măsuri pentru corectarea sistemelor de control intern nesistematice, neetice, neeconomice și ineficiente.
- Verificarea operațiunilor garantează contribuția controalelor interne la realizarea obiectivelor;
- Evaluarea eficacității controlului se poate referi, în funcție de cerințele specifice și/sau conjuncturale, fie la ansamblul obiectivelor entității publice, fie la unele dintre acestea, opțiune care revine managerului. Controlul intern nu poate asigura atingerea obiectivelor generale doar prin el însuși. Un sistem eficient de control intern reduce probabilitatea de a nu atinge obiectivele, totuși există întotdeauna riscul de

nefuncționare a sistemului de control intern deoarece acesta depinde de factorul uman. Proiectarea sa se confruntă cu constrângeri privind resursele, schimbări organizatorice și atitudinea managementului, care pot avea un impact profund asupra eficacității controlului intern. Evaluarea eficacității controlului intern cere o documentare adecvată, întrebări directe relevante, observarea procesului și tehnicilor care stau la baza controlului și evaluarea rezultatelor de autoevaluare.

- Managerul stabilește modul de realizare a evaluării eficacității controlului.

3. Domeniul de aplicare

Sistemele de control intern, în mod uzual, sunt structurate să se verifice ele însele în permanență într-o anumită măsură.

Controlul este feedback-ul procesului managerial și, prin acesta, impulsul acțiunii manageriale continue. Controlul se bazează pe compararea rezultatelor cu obiectivele, depistarea cauzelor care determină abaterile constatate și luarea măsurilor corective.

Scopul controlului este acela de creștere a eficienței și eficacității activității desfășurate. Aceasta înseamnă că procesul managerial, concretizat în funcțiile manageriale, are ca suport exercitarea continuă a funcției de evaluare –control.

Evaluările controlului intern variază în funcție de domeniu și frecvența acestora depinde de semnificația riscurilor controlate și importanța controalelor în reducerea riscurilor.

Cel mai bun moment pentru evaluarea controlului intern este atunci când totul merge „ca pe roate”. Cel mai prost moment este în timpul sau după o criză. O criză tinde să distorsioneze perspectiva normală și ca urmare rezultatele vor fi ineficiente.

Evaluarea trebuie înțeleasă la nivelul fiecărei activități a entității și la nivelul fiecărei componente a sistemului de control intern abordat. Deseori, evaluările iau forma autoevaluării și verificărilor independente. Autoevaluarea ajută managementul să detecteze devreme problemele și să minimalizeze costurile. În prezent este disponibilă o mare varietate de metodologii și instrumente/mijloace de evaluare, incluzând chestionare și tehnici de flowscharting.

Autoevaluarea controlului intern este un instrument puternic de management, o metodă pentru asigurarea că sistemul de control al entității este solid, că managementul analizează obiectivele și procesele, identifică riscurile în realizarea acelor obiective și evaluează funcționarea controalelor pentru diminuarea riscurilor identificate.

Autoevaluarea poate determina schimbările necesare în cultura controlului intern din sectorul public. Utilizarea acestui instrument implică necesitatea ca managerii și personalul cu atribuții de management să evalueze propriile lor activități și proceduri și să determine eficacitatea acestora în raport cu obiectivele de control intern adoptate. Acesta este un exercițiu complex pentru entitățile care au început să înțeleagă noile concepte de responsabilitate managerială, de management și control performant. Cu toate acestea, personalul de conducere trebuie să fie convins de utilitatea unui astfel de exercițiu, în special acolo unde există o lipsă de motivație și de angajament din partea managerilor în a utiliza integral noile reguli de control intern. Acest instrument este extrem de folositor în procesul de înțelegere de către management a scopului controlului intern.

4. Premisele necesare implementării standardului

Autoevaluarea presupune ca fiecare entitate publică să-și stabilească gradul de conformitate a controlului intern, să aibă un plan de acțiune care să identifice zonele care au nevoie de îmbunătățiri și să elaboreze un raport privind activitatea de control intern.

Dezvoltarea și armonizarea unui sistem de control intern se bazează pe o metodologie cadru pentru autoevaluare care să fie adaptată specificului fiecărei entități publice. Autoevaluarea nu este același lucru cu evaluarea realizată de către un audit iar succesul ei depinde de deschiderea spre critică și autocritică.

Premisele autoevaluării sunt:

- Transmiterea chestionarului de autoevaluare a stadiului de implementare a standardelor de control intern/managerial, către conducătorii tuturor compartimentelor/ structurilor organizatorice ale entității publice.
- Elaborarea răspunsurilor la chestionar, în care tipurile de întrebări abordează atât evaluarea eficacității controalelor existente cât și culegerea de informații pentru îmbunătățirea eficienței acestora. Chestionarul este adresat tuturor nivelurilor de management. Întrebările incluse în chestionar vizează măsura în care, în primul rând, cerințele generale precizate în standarde, dar și alte cerințe specifice, ținând cont de domeniul standardului, sunt puse în practică la nivelul entității.
- Formularea de răspunsuri fundamentate la întrebările din chestionar. Răspunsurile trebuie să se bazeze pe practicile curente nu pe ceea ce compartimentul crede ca ar trebui să răspundă și nici pe ceea ce acesta intenționează să implementeze în viitor.
- Consolidarea și analiza rezultatelor, pe baza răspunsurilor formulate de manageri.
- Organizarea unei discuții cu personalul de conducere pentru prezentarea rezultatelor și schițarea concluziilor.
- Elaborarea unui raport asupra sistemului de control intern/managerial, ca bază pentru un plan de acțiune pentru zonele identificate ca având nevoie de a fi îmbunătățite.

De asemenea, Chestionarul cuprinde toate elementele-cheie ale controlului intern și standardele de control intern/managerial aferente, respectiv :

- mediul de control (etica/integritatea, resurse umane, filozofia managementului, structura organizatorică și responsabilitatea);
- managementul riscului (obiective cum ar fi identificarea și analiza riscului, monitorizarea performanței); prioritizarea resurselor, măsuri de control al riscului);
- informarea (corectitudine, rapiditate) și comunicarea (internă și externă);
- activitățile de control (separarea atribuțiilor, proceduri și manuale de proceduri, supervizare, înregistrarea excepțiilor și continuitatea operațiunilor);
- auditul și evaluarea (rolul auditului, frecvența cu care se realizează exercițiul autoevaluării, reînnoirea metodologiilor și raportarea deficiențelor).

În urma analizării răspunsurilor la acest chestionar, conducătorii compartimentelor consolidează rezultatul într-un raport asupra sistemului de control intern/managerial pe care îl înaintează conducerii entității.

Toate aspectele procesului de autoevaluare trebuie să fie documentate, să includă o metodologie de evaluare, sursele și tipurile de informații utilizate, să existe corelări între răspunsurile la întrebările din Chestionar, deficiențele și acțiunile corective recomandate. Pe baza rezultatelor autoevaluării, managementul trebuie să ia măsurile adecvate și prompte pentru remedierea deficiențelor identificate. Totodată, managementul ar trebui să includă o analiză a măsurilor corective într-un proces de autoevaluare ulterioară pentru a determina dacă s-au obținut rezultatele așteptate.

5. Metodologia de implementare a standardului

Realizarea autoevaluării constituie principala formă de implementare a regulii de management definită de standardul 24 „Verificarea și evaluarea controlului” din Codul

controlului intern/managerial, conform căruia entitatea publică trebuie să instituie o funcție de evaluare a propriului sistem de control intern/managerial, a cărei exercitare este în responsabilitatea fiecăreia dintre persoanele care ocupă o funcție de conducere în entitatea publică. Această funcție de autoevaluare nu poate fi nici confundată și nici substituită de evaluarea sistemului de control intern/managerial pe care o realizează compartimentul de audit public intern, pe baza unei metodologii specifice, în aplicarea standardului 25 „Auditul intern” și a normelor care reglementează activitatea în acest domeniu.

Entitățile publice au obligația de a efectua anual operațiunea de autoevaluare a propriilor sisteme de control intern/managerial, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările ulterioare și Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 946/2005 pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial, cuprinzând standardele de control intern/managerial la entitățile publice și pentru dezvoltarea sistemelor de control intern/managerial, republicat.

Autoevaluarea sistemului de control intern, efectuată periodic de manageri, cel puțin o dată pe an, previne funcționarea defectuoasă a controlului intern, prin detectarea deficiențelor și corectarea acestora. Totodată, autoevaluarea constituie pentru manageri un mijloc util și eficace de a colabora la evaluarea procedurilor de control. Întregul proces de autoevaluare a sistemului/subsistemului de control intern/managerial trebuie să fie bine organizat, pragmatic și să adauge valoare, nu să fie privită ca o „povară birocratică” și în mod obligatoriu trebuie să fie susținut de managementul superior. Modul în care conducerea superioară a unei entități acordă importanță evaluării/autoevaluării controlului intern/managerial are un impact direct asupra eficacității acestuia. Tonul managementului superior influențează modul cum managementul inferior și angajații efectuează și reacționează la evaluare/autoevaluare. De exemplu, exprimarea unui ton pozitiv din partea conducerii superioare referitor la sistemul de control intern/managerial și importanța autoevaluării are consecințe directe atât asupra așteptărilor cât și a măsurilor care vor fi luate, dacă va fi cazul.

Operațiunea de autoevaluare a sistemului de control intern/managerial într-o entitate publică, presupune parcurgerea următorilor pași:

1. dispunerea de către conducătorul entității publice, prin act de decizie internă, a programării și efectuării de către fiecare compartiment din organigramă aflat în subordine, a operațiunii de autoevaluare a sistemului/subsistemului de control intern/managerial.
2. convocarea unei reuniuni de lucru a structuri cu atribuții de monitorizare, coordonare și îndrumare metodologică a sistemului de control intern/managerial, denumită în continuare Structură, în vederea stabilirii măsurilor de organizare și realizare a operațiunii de autoevaluare.
3. completarea de către fiecare compartiment din organigrama entității publice a Chestionarului de autoevaluare a stadiului de implementare a standardelor de control intern/managerial”, model prevăzut în anexa nr. 4.1 la OMFP nr. 946/2005, republicat. Modelul de chestionar este unul general, aplicabil tuturor entităților publice, și include un set de criterii minimale, în funcție de care se evaluează/autoevaluează calitatea sistemelor de control intern/managerial din cadrul entităților publice, se identifică zonele de risc precum și direcțiile de schimbare necesare. De asemenea, pe lângă criteriile generale propuse prin modelul de Chestionar, Structura poate defini și include și alte criterii specifice relevante, cum ar fi:

- entitatea desfășoară activități de monitorizare continuă a operațiunilor zilnice sau ale activităților de control desfășurate la toate nivelurile?
- entitatea inițiază modificări asupra procedurilor sau instrucțiunilor în vederea îmbunătățirii sistemelor de control?
- metodologia pentru evaluarea sistemului de control intern/managerial este logică și adecvată?
- evaluarea proceselor de control permite atenuarea sau gestionarea riscurilor existente?

Chestionarul de autoevaluare se completează astfel:

- o col. 1 - cuprinde 53 de criterii generale obligatorii care pot fi completate cu criterii specifice proprii;
- o col. 2 - răspunsul la criteriul general de autoevaluare de tip „Da” sau „Nu”, iar în situația în care un standard nu este aplicabil unui compartiment se înscrie acronimul „NA”.
- o col. 3 – se motivează răspunsul dat la întrebarea din col. 1 sau se motivează neaplicabilitatea standardului. Explicațiile asociate răspunsurilor trebuie să fie temeinic documentate, să reflecte realitatea și să aibe la bază metodologiile și procedurile curente care se aplică. Nu este suficient ca răspunsurile să fie formulate exclusiv prin „Da” sau „Nu”, ci ele trebuie să conțină un comentariu esențial, constând într-o apreciere calitativă când se răspunde cu „Da” și relevarea cauzalităților principale atunci când răspunsul este „Nu”.
- o col. 4 – la nivelul compartimentului un standard se consideră:
  - implementat (I), când s-a răspuns cu “Da” la toate criteriile generale de evaluare aferente standardului;
  - parțial implementat (PI), când s-a răspuns cu “Da” cel puțin la un criteriu general de evaluare;
  - neimplementat (NI), când s-a răspuns cu “Nu” la toate criteriile generale de evaluare aferente standardului.

În urma completării chestionarului de autoevaluare, la nivelul fiecărui compartiment se desprind concluziile cu privire la stadiul de implementare a standardelor de control intern/managerial, concluzii care pot îmbrăca următoarea formă: dintr-un total de 25 de standarde, au fost implementate _____ standarde, parțial implementate _____ standarde și neimplementate _____ standarde.

De asemenea, în funcție de standardele neimplementate, conducerea compartimentului identifică deficiențele subsistemului de control intern/managerial și stabilește măsurile viitoare, direcții de acțiune și acțiuni, necesare implementării acestor standarde.

4. Întocmirea Situației sintetice a rezultatelor autoevaluării, prevăzută în anexa nr. 4.2 la OMFP nr. 946/2005, republicat, de către Structură, în baza informațiilor cuprinse în chestionarele de autoevaluare.

Situația sintetică a rezultatelor evaluării se completează astfel:

- o se întocmește de Structură prin centralizarea informațiilor din chestionarele de autoevaluare completate de către fiecare compartiment;
- o pe primul rând se înscrie numărul total de compartimente din organigrama entității publice;
- o în col. 2 se înscrie numărul de compartimente în care standardul este aplicabil;
- o col. 6 reflectă modul cum este standardul la nivelul entității, respectiv: implementat (I), parțial implementat (PI) și neimplementat (NI).

Urmare completării situației sintetice, se apreciază:

a) gradul de conformitate a propriului sistem de control intern/managerial cu standardele de control intern/managerial, în funcție de numărul de standarde implementate, care se realizează astfel:

- **sistem conform** (implementate 22 standarde, mai puțin S15-Ipoteze, reevaluări; S20 - Gestiunea abaterilor; S22-Strategii de control);
- **sistem parțial conform** (implementate între 13-21 standarde);
- **sistem neconform** (implementate mai puțin de 13 standarde).

b) măsurile care trebuiesc adoptate de conducerea entității publice în cazul în care sistemul de control intern/managerial este parțial conform sau neconform. În acest caz, conducătorul entității publice, trebuie să acorde prioritate acelor standarde parțial implementate/neimplementate și să se impună dezvoltarea de către structură a unui nou program de dezvoltare a sistemului de control intern/managerial care într-un termen scurt/mediu să asigure implementarea acestor standarde.

5. Întocmirea Situației centralizatoare trimestriale/anuale privind stadiul implementării sistemului de control intern/managerial la data de ..., capitolul II „Stadiul implementării standardelor de control intern/managerial, conform rezultatelor autoevaluării la data de 31 decembrie 20...” model prevăzut în anexa nr. 3 la OMFP nr. 946/2005, republicat.

Situația centralizatoare trimestrială/anuală privind stadiul implementării sistemului de control intern/managerial la data de ..., capitolul II:

- se întocmește și se transmite entităților publice ierarhic superioare, anual;
- coloanele 8-10 se completează prin cumularea informațiilor conținute în col. 6 din anexa nr. 4.2 Situația sintetică a rezultatelor autoevaluării” din OMFP nr. 946/2005, republicat;
- se transmite la Ministerul Finanțelor Publice – Unitatea centrală de armonizare a sistemelor de management financiar și control.

6. Întocmirea Raportului asupra sistemului de control intern/managerial la data de 31 decembrie 20..., semnat de către conducătorul entității publice, fundamentat pe baza datelor din chestionarele de autoevaluare și din situațiile centralizatoare anuale, este etapa finală a operațiunii de autoevaluare. Formularul de raport prevăzut în anexa nr. 4.3 la OMFP nr. 946/2005, republicat, cuprinde numai declarațiile minimale pe care trebuie să le formuleze conducătorul entității publice și este forma oficială de asumare a responsabilității și răspunderii manageriale.

De asemenea, conducătorul entității publice poate include în raport și alte informații relevante cu privire la anumite elemente ale sistemului de control intern/managerial propriu.

Raportul aprobat de conducătorul entității publice, prin semnarea acestuia, se transmite la organul ierarhic superior odată cu situațiile financiare anuale. Conducătorii instituțiilor publice care au calitatea de ordonatori principali de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat sau al bugetului oricărui fond special transmit Raportul la Ministerul Finanțelor Publice – Unitatea centrală de armonizare a sistemelor de management financiar și control.

Aceste rapoarte sunt menite să precizeze dacă sistemele de control intern/managerial implementate pentru atingerea obiectivelor generale și specifice sunt în conformitate cu standardele de control intern/managerial și să ia măsuri pentru a corecta eventualele deficiențe identificate prin operațiunea de autoevaluare.

Se poate trage concluzia că, din întreaga operațiune de autoevaluare efectuată la nivelul entității, se pot defini atât punctele tari cât și punctele slabe ale gradului de

conformitate a sistemului de control intern/managerial cu standardele de control intern/managerial.

6. Avantajele procesului de autoevaluare

O entitate publică în care se practică autoevaluarea dispune de un proces formalizat și documentat prin care conducerea, care este direct implicată, participă în mod structurat la o serie de acțiuni, precum:

- identificarea riscurilor existente;
- evaluarea proceselor de control care permit atenuarea sau gestionarea acestor riscuri;
- elaborarea de planuri de acțiune prin care să se aducă riscurile la niveluri acceptabile;
- estimarea probabilității ca obiectivele entității să fie atinse.

Procesul de autoevaluare prezintă o serie de avantaje:

- o conducătorii compartimentelor dobândesc instruire și experiență grație cărora pot evalua riscurile, pot asocia procesele de control și managementul acestor riscuri și pot spori șansele de îndeplinire a obiectivelor entității;
- o controalele informale, denumite „soft” sunt mai ușor de identificat și de evaluat;
- o membrii personalului sunt motivați să-și „însușească” procesele de control existente în compartimentele lor, iar măsurile corective luate de Structură sunt uneori mai eficace și mai rapide;
- o întregul lanț obiective – riscuri – controale din entitate face obiectul unei monitorizări mai bune și al unor îmbunătățiri continue;
- o auditorii interni intervin în procesul de autoevaluare și ajung să-l cunoască foarte bine, fie în calitate de animatori fie pentru a efectua o pregătire profesională privind conceptele care stau la baza programului de autoevaluare;
- o auditul intern este mult mai bine informat despre procesele de control intern/managerial din cadrul entității. Prin urmare poate exploata aceste informații și alocă resursele sale, care de obicei sunt reduse, examinării funcțiilor care prezintă puncte slabe sau riscuri reziduale importante;
- o conducerea, având o responsabilitate mărită în ceea ce privește procesele de management și de control în cadrul entității, va fi mai puțin tentantă să delege aceste responsabilități specialiștilor;
- o cunoașterea temeinică și aprofundarea conceptelor controlului intern/managerial și utilizarea lor pentru a comunica;
- o are ca efect extinderea sferei de evaluare a proceselor de control intern/managerial în cadrul entității și îmbunătățirea calității măsurilor corective luate de responsabilii de proces;
- o se pot valida o serie de concluzii rezultate din procesul de autoevaluare, informațiile se pot sintetiza și în baza acestora se pot formula opinii de ansamblu cu privire la eficacitatea controlului intern/managerial în cadrul entității.

Documentația prezentă încearcă să ofere personalului de conducere din entitățile publice o abordare mai detaliată a autoevaluării controlului intern/managerial astfel încât, să se poată identifica direcțiile de acțiune în scopul implementării cu succes a cerințelor generale și specifice ale standardului iar calitatea performanței controlului intern/managerial să crească în timp.